

Tác giả Tránh Thanh Tháy vái bài vißt nhan đề “Nhá mà không hßc lßn làm Em Xi” lußn vß cái nghß “nói gißo” (MC) hißn nay có nhiáu “khßm phá” rßt thú vß.

Thuß nhß, cách đây hßn 60 năm, ngß i vißt thßng đßc dß Hßng, ngß i hàng xóm cßnh nhà, đßt theo đi coi hát bßi ßp Thßnh Xßng, trên chß Đßm Nha Trang, khßi phßi mua vé. Nghe nói dß là tình nhßn cßa ông bßu gßnh nên luôn có vé mßi đßc bißt.

Khoßng thßp nißn 40-50, hát bßi là môn nghß thußt sân khßu dißn tußng cß duy nhßt ß mißn Trung rßt thßnh hành đßc đßng đßo “bà con cô bác” tß thôn quê đßn thành thß say mê.

Tác giả Đoàn văn Cß trong bài “Đßm hßi” đã nói vß sßc lßi cußn cßa hát bßi:

Mùa xuân ßy ông tôi lên tßn tßnh

Đón tôi vß xem hßi ß làng bên

Sußt ngày đêm chuông trßng đánh vang rßn

Ngß i bé lßn đßu mê man vß hát bßi...

Hát bßi, thông thßng mßi bußi dißn, trßc khi mß màn bßt đßu, ông bßu gßnh lên sân khßu mßc áo thßng, trßnh trßng nói lßi chào khán giß và lßc sß qua cßt truyßn cßa tußng hát. Gßn đßn màn chßt, mßt lßn nßa, ông bßu lßi xußt hißn cßm ßn “bà con cô bác” đã “bß thì giß vàng ngßc quá bßc đßn xem” và gißi thißu tußng tích tßi mai, còn “hay hßn, đßc sßc hßn nßa”. Sau đó, mßc ßa “xß gißn” cho đßm khán giß không tißn mua vé, đßng háo hßc bên ngoài, ùa vào coi khúc chßt mißn phí. Đây là mßt lßi qußng cáo câu khách rßt hßu hißu cho đêm mai.

Thuở ấy, cách dàn dựng sân khấu còn thô sơ lắm. Mọi diễn viên chuyên nghiệp sang màn khác, màn nhưng phải kéo lều che kín sân khấu để cho bên trong thay phông màn, dựng cảnh như cây lá, thành quách, ngai vua, cờ xí... mất ít nhất cũng từ 5 đến 7 phút.

Lúc ấy, ông bầu cho hai anh họ ra “nói giỡn” để câu giờ. Tôi thường hay sốt ruột và bực mình với thói gian này. “Nói giỡn” theo nghĩa miền Trung (Bình Định-Phước Yên) là nói tầm phào, bá vớ, nói nhăng nói cuội cho vui, chọc ảnh nháp gì với tuồng đang hát hay đánh trống tấu để nchuyên nghiệp đang gay cấn hay mùi mẫn cần để cho khán giả khỏi buồn chán trong lúc chờ đợi. Chứ “giỡn” ở đây không có bà con họ hàng, thân thích gì với chử giỡn hòt hay xỏ giỡn.

Đôi lúc “nói giỡn” có chuần bả sến mất chử để hài hước thì cũng làm vui sân khấu, gây tiếng cười thoải thích cho khán giả. Nhưng thường thì họ bày ra thành linh mị khi có tình huống bất ngờ, phía sau hậu trường xảy ra trục trặc kỹ thuật. Chờng họ như tởng Trùng Phi, lúc diễn vai, lều quên mất bả râu quai nón lúc nghể tháo ra móc ở chử nào, đang chử đi tìm. Hay ngài Quan Công đứng lúc ra sân khấu lều bả “Tào Tháo” đuổi phỉ chử vô nhà cừu. Lúc này mấy anh họ buổc phải nói “cười ng” cho có chửn để câu giờ cừu bả nên vô duyên, nhứt nhổo hòc bí quá phải giổ méo mồm, nói ngổ ngổ nghổ, hòc nhổu mất, nhăn mày, quổ tay, múa chân làm trò khổ để thổt lét khán giả.

Ngày nay sân khấu đã thay đổi bả mốt, vai trò cừa ông bầu và hai anh họ “nói giỡn” cũng để c thay đổi theo. Ngổổỉ diễn tuồng, hay “hỏỏng diễn chửỏng trình”, gổỉ văn huổ là Em Xi (MC) đã thay thỏ nhổm vổ cừa họ.

Tác giả Trùng Thanh Thửy vổ bài viổt nhan đề “Nhổ mà không hòc lều làm Em Xi” luổn vổ cái nghổ “nói giỡn” (MC) hiổn nay có nhổu “khám phá” rổt thú vổ.

Chửa nghe nói có trỏỏng lổp nào đuổy vổ cái nghổ “nói giỡn” này. Nhưng cũng đã có vài ngổổỉ ản nên, làm ra nhổ nó. Có ông nỏ đang kiổ m ảnh bả ng ngổi bút, tỏ nhiên bả bút, nhổy sang nghổ “nói giỡn” cho mốt trung tâm bảng nhổc. Không ngổ mổ phát, phổt lên nhổ điổu gổp gió. Vổa có tiổng lổỉ vổa có tiổn. Đi đầu cũng để c các bà sổn sổn sẵn đón hòu hổ. Các em nhổ thì tỏi ngày cỏ rỏo chú ổỉ, chú hổỉ.

Lều có chử hòc luổt ra, thửy ngổổỉ ta hòt bả c cừc bả ng cách “nói giỡn” sao mà để quá, bẻn không theo nghổ thửy cẩ, mon men qua tung hòng vổỉ ông nhà văn nỏ, qổổỉ qổổỉ ản theo,

ngng nghu ti ng m đ lúc ban đ u, g n 20 năm nay, cù nách khán gi . Khán gi ch a k p nh ch mép thì ch đã hô h c i m i tr c, r t là vô duyên òm. Nghe nói có nhi u ng i đã b l nách.

T x a, gi i ca k ch nh gi ng ca, cách đi n nên đ đ c gi i h m m ngh thu t bi t đ n tên tu i. Còn các vai ph “nói gi o” hàng đêm ch ng có m t ai thêm l u tâm, đ ý .

Nh ng ngày nay, m y ông, bà “nói gi o” (MC) i đ c b u sô u ái nâng cao đ a v ngang hàng ho c tr i h n các ca, k ch sĩ v vai trò cũng nh ti n cát sê.

C nhìn vào m y t qu ng cáo ch ng trình ca nh c thì th y rõ. nh c a các MC h ng đ n ch ng trình luôn chính gi a, đ c bao quanh b i các nh c a các ca, k ch sĩ v i nh ng hàng ch gi i thi u tên tu i m t cách trang tr ng không thua gì m t siêu sao.

Nh ng sách cũng có câu “Sinh ngh t p nghi p” đ ch nh ng cái “s c” đã c s xảy ra trong lúc hành ngh . Ngh MC cũng v y. Ngh ki m ăn b ng n c b t coi v y mà cũng khó khăn, l m ba chìm b y n i tr c búa rìu d lu n. Ki u làm dâu trăm h . Cách đây m y năm, có m t cu n băng video đã làm d lu n h i ngo i “nóng” lên, ch ng đ i d d i vì cu n băng, nói rõ ra là ông MC, b cho là có nh ng l i l thuy t minh làm l i cho Vi t gian C ng s n.

Có đ u ngh ch lý là tuy b ph n đ i r t nhi u nh ng con s lén đi mua băng (l u) đ “coi cho bi t s tình” cũng không ít. Ch có ông b u s n xu t băng nh c là h ng l i, v n c s ng kho re, ra băng đ u đ u. Còn ai cho ng nhau vì nó mà s t đ u u trán, thì ráng mà ch u l y.

Chuy n đ i th t khó lòng. Cũng m t câu nói, m t cách làm trò, mà k thì v tay khen hay đáo đ , c i ng t ngh o. K l i tr môi chê th m tê, cho là thô t c, gi u đ .

Trong bài vi t “Nh mà không h c l n làm MC”, tác gi có nêu ra m t s MC tên tu i trong c ng đ ng Vi t Nam nh bé c a chúng ta, kèm theo nh ng nh n xét, phân tích u khuy t đi m riêng c a t ng ng i cho th y mu n tr thành m t MC n i ti ng l m khi cũng tr y vi, tróc v y ch không ph i d dàng nh l y đ trong túi. .

Bà i th, có bà m nh ph n, ngày x a cũng đã t ng là “đ nh phu nhân”, nay tu i đ i đã thu c lo i “th t th p c lai hy”, th y ng i ta lên sân kh u ăn nói duyên dáng, đ c khán gi v tay r n r n, cũng mu n mài s ng làm nghệ, c lên sân kh u m t l n, ng o làm MC. K t qu th t b i ê ch, v n may ngó l, tr v quê m quán ph “tái giá”, vui v i b nhí cho h p đ o tr i.

Qua chuy n trên, m i bi t h c đ c câu” Gi y rách ph i gi l y l ” cũng khó l m thay.

i thôi! Cái ngh MC không h c này sao mà l m nhiều khê, “có trăm l n vui, có v n l n buồn”. V y mà ai ai cũng mu n tr thành MC trong các bu i h i h p đông ng i. T nhà văn, nhà báo, lu t s, bác sĩ... đ n m y anh ch y “sô” cò con, trong b ng “lam nham ba lá sách” cũng đ u mu n thành anh “nói gi o”, xin l i, thành MC c .

K ra thì cũng vinh d cho cái ngh m i này, cái ngh nh mà không h c..., l m ch !.

Th t là muôn hình v n tr ng, trăm hoa đua n . Hoa c t l n chen v i hoa lài.

Tuy nhiên, v hình th c thì cách “nói gi o” ngày x a hay ki u làm MC ngày nay v n không có gì thay đ i. V n là nh ng l i cá m n, s l c ti t m c s p di n và m c đính chính v n là... câu gi . Có m i ch ng, ch là đ i m y ch nôm na mách quê, quê mùa “bà con cô bác” thành văn bác h c Hán Vi t “quí v khán gi”. Và thêm ch đ c nh t câu: “Xin m t tràng pháo tay th t l n cho...” r t ph n tác d ng, gây khó ch u cho ng i nghe. V n bi t là không ăn ti n, nh ng MC nào cũng gân c lên “xin”. Có l h s ng i xem không bi t th ng th c ch ng?

Ngày x a, ông b u đ ng trong cánh gà ra hi u cho hai anh h ch m đ t nói gi u đ chu n b m màn m i. Ngày nay, MC mi ng nói nh ng m t ph i ngó ch ng cái đèn đ báo hi u phía tr c, ch p ch p, là ng ng ngay dù là câu chuy n đang nói n a ch ng hay cách m y cũng ph i xì t p t c kh c, không đ c phép “quá đả”, n u không thì...có ngày ph i v đu i gà cho v .

V chuy n nói “quá đả”, tác gi Tr nh Thanh Th y có k đ n m t MC r t gi i, ki n th c v ch đ uyên bác, cách nói l o cu n, h p đ n ng i nghe nh ng các ông b u l i ít ch u m n:

“Sợ đam mê, sợ y nhiên t huy t c a ông v i âm nh c là m t trong nh ng y u t thành công chính c a m t MC nh ng nó cũng làm ông th t b i vì ông v n quen “quá đầ”, khi n sau này ít ai m i ông làm MC vì s t n th i gi c a ban t ch c”.(Nh mà không h c l n làm MC.)

Vì kh i h c hành gì c mà v n làm MC đ c nên sân kh u ca nh c b ng đâm ra “n n nhân mẫn MC”, th a m a ng i “nói gi o”. M i lúc m i đông, s ng i này không bi t ph i đ u quân đi đâu, làm gì đ s ng v i ánh đèn sân kh u quen thu c h ng đêm?

Ph i tìm l i thoát đ sinh t n, h h p nhau l i thành t ng nhóm, hai ng i, ba ng i ho c cùng l m là b n ng i. “Nói gi o” không th có đông ng i nh m t gánh hát đ c. Đêm đêm h lên sân kh u đ t chuy n “nói gi o” v i nhau đ ch c c i khán gi , xen gi a các ti t m c ca múa, nh c. Th ng thì h nói chuy n hài h c, chuy n ti u lâm. Đôi khi h gi gái nói gi ng the the c a ng i l i cái, đi ng o... cũng c t đ gây c i cho khán gi x h i, ch ti t m c k ti p.

T đó, ti t m c có tên là “t u hài” ra đ i. Đ c bi t là q u c n i, q u n chúng đ dãi, “t u hài” n r nh n m g p m a. T Nam ra B c ch nào cũng có “t u hài”, b t c ch ng trình nào, t l n đ n nh . Đ n n i có lúc ng i ta ph i kêu lên “Ra ngõ g p t u hài”. Lúc ban đ u, lo i hình này cũng làm cho khán gi thích thú b i tính hài h c, ch c c i bình dân ph thông c a nó. T đó, t u hài tr nên m t đ c s n không th thi u trên sân kh u ca múa nh c.

Riêng thành ph Sài Gòn đã có h n 60 nhóm “t u hài” đã m t th i làm m a, làm gi o hàng trăm t đi m ca nh c.

Tuy nhiên. đ n dà vì không có k ch b n, di n viên không có trình đ nên th ng ch y theo ti ng c i dãi, th hi u r ti n, c ng tùy h ng, th m chí bí đ tài, đem chính hình hài x u xí c a mình làm thành trò c i ho c đem khuy t t t c a ng i khác nh m t lé, răng hô, béo m p, lùn, cà lăm... đ gi u c t hòng l y ti ng c i nh t nh o khi n cho khán gi nhàm chán đ n.

Nh ng anh h “nói gi o” t x ng là ngh sĩ “t u hài” nh Hoài Linh, B o Chung, Phi Vũ, B o Qu c, Ki u Oanh, Hoàng S n, Vi t Linh... lâu nay c l p đi, l p l i bao nhiêu chuy n đó m t cách g ng g o tr c ng i xem v i nh ng l i thô thi n, b n c t vô nghĩa c t ch c ngoáy đ n ti ng c i mà không ăn nh p gi v i vai di n.

Nhưng “tàu u phàm hải” như Thủy bối mù sương mùa, Vội lên vội bé đánh ghen, Anh chàng sợ vợ v.v... cứ đi n t i đi n lui đ n đ sáo mòn, còn đi n viên thì cứ gân cổ lên mà gào cho to tiếng khi n khán giả m t m i phải quay lưng lại với sân khấu.

Sự yếu kém về nội dung và nghệ thuật đi n xu t h i h t ch y theo chủ nghĩa tự nhiên đã làm cho tàu hải đi n đ n h t th i, các t đ i m ca nh c v ng nh chùa bà Đanh, khi n cho s “nghĩ sĩ hải” lâm vào c n kh ng ho ng v “nghĩ thuật ngoạn c i” cũng như kinh t bao t .

Tình trạng tuy t v ng c a đám “tàu hải” t ng ch ng nh đang trên b v c th m thì may m n thay m t c u tinh m i đã xu t h i n đúng lúc, đã v c d y và kéo “nghĩ thuật tàu hải” lên “đ nh cao chói l i” theo m t khuynh h ng ng nghệ thuật m i.

Nghĩ sĩ c u tinh này đã làm cho hàng tri u tri u khán giả thích thú, c i h ê, s ng khoái mê ly, c i m t nghệ . Ch v i vài câu c c ng n nh ng l i mang đ y ý nghĩa to l n, l l m, gây kinh ngạc cho ng i nghe. S thành công không nh ng “tuy t v i trên c tuy t v i” ở trong n c mà còn vang đ i ra c th gi i. M i ng i đ u b cu n hút v i l i “đ c tàu hải” c a nghĩ sĩ này. C t ng i trên th gi i đã chăm chú dán m t trên màn nh nh t i nhà đ theo dõi nh ng “sô” đi n c a nghĩ sĩ này.

Ái chà chà! Siêu sao nào mà nghe “n” quá v y? Đã có “b c rao” nào v c a c m, t u tốt trên sân khấu trong quá kh ch a? Đã t ng là “Em xi” ở các t đ i m ca nh c l n nào ch a?

Xin th a là ch a! Hoàn toàn ch a. Đây là m t siêu sao m i toanh. B o đ m “xăng bu c xăng” ph n đ u.

Nghĩ sĩ này tên là Sáu Phong (có l là ních nem) đang làm nghề canh nhà m cho m t gia t c phong ki n làng Ba Đình. Xuân thu nh k lo quét đ n lăng ch a xác ch t p khô c a tr ng t c dòng h này. Tr ng t c này, cách đây h n n a th k , đã có công l n đ ng nên An Nam đô h ph . Con cháu đã ba đ i k nhau h ng vinh hoa phú quý. Đ n đ i h Nông k v hi n nay thì Sáu Phong đ c m n làm k gác lăng Ba Đình.

Trong đợt thuyên công khuynh mã cho gia nô, Sáu Phong được cử hòng cho đi tham quan một chuyến ở nước Cờ hoa, gọi là đợt “mở rộng tầm mắt”. Trong dịp này, Sáu Phong được cử cùng với ông xướng Cờ hoa là Hoàng đế Ôn Bá Mà bắt tay chào hỏi. Thật là vinh hạnh ngàn năm một thuở cho Sáu Phong. Không biết do ông nhộp hay bà nhộp trong lúc bắt tay, bỗng nhiên Sáu Phong bỗng nhiên nói: “Ông Ôn Bá Mà à! Cái đó nó khó lắm đó”. Cùng với ông Cờ hoa không hiểu Sáu Phong nói ký gì nên cả hai cười cười, trở nên tròn con mắt, mặt ngơ ngẩn.

Vẫn vậy, Sáu Phong kể lại cho bà con trong xã An Nam nghe:

-Khi tôi nói – Ông Ôn Bá Mà à! cái đó khó lắm đó – là tôi đã phân hóa nên cả xã ông – ông cũng chăm chú nghe tôi nói lắm.

Lúc kỳ chuyến này, tình cờ có một anh phóng viên của báo “Nhân dân” chụp hình, quay phim đưa lên báo, lên truyền hình. Cùng nước này cũng có, rần rần đêm đêm vô coi tivi. Coi Dutúp trên Internet nét của người. Hai người cũng khác nhau, đua nhau coi.

Nghe ta bình luận cái hay của Sáu Phong là đã thể hiện được tính của người mình là “Đi xa về nhà tha hồ nói phét”. Thật là, tình cờ Sáu Phong nói tiếng về tu hài.

Càng lúc cái tên Sáu Phong càng vang dội khắp năm châu bốn bể.

Thật là thong dong lên, Sáu Phong qua Cuba, tu hài tiếp, cũng bỗng nhiên giở ngăm bẻ chân trâu, một mồm, thật thà như đêm:

-Ông Phi Đen à! Có người nói An Nam dzai Cuba là trở lại sinh mệnh cộng. Một anh ở Đông, một anh ở Tây, thay phiên nhau canh gác cho nên hòa bình thế giới. An Nam gác Cu Ba

ng. An Nam ngh Cu Ba gác.

Lần này Sáu Phong càng được th gi i ng ng m h t s y. Báo chí, truy n hình c a n c ngoài su t c tu n li n đ u đ a tin, đăng hình Sáu Phong tr ng nh t. M t Sáu Phong nghiêng lên tr i r t oai phong. Có m y đ a ganh ăn, ghét , x u m m b o:

-Sáu Phong lúc nói tay c hu hu nh chém gió, m t thì ngh ch ra c nh ng ng a!

T đó Sáu Phong có thêm h n danh là Chém gió: Sáu Phong chém gió!

V i uy tín đang lên vù vù, v n c, Sáu Phong li n đ c gia t c h Nông m i lên nói chuy n tham nhữg x An Nam tr c c t a m y ngàn ng i. Có c m t ngàn “Vi t ki u yêu n c” kh p n i trên th gi i vác m t v tham đ đ đ c vinh h nh nghe Sáu Phong nói chuy n.

Hôm y Sáu Phong t u hai:

-An Nam mình đâu có tham nhữg nh b n “thù đ ch, ph n đ ng, ch ng phá nhà n c” tuyên truy n. Ch là m y anh th quĩ th y ti n mình gi có đ nhi u quá nên em m n đ xài đ , th y không ai đòi nên em m n thêm chút n a.

Ch m t câu ng n g n v y mà làm c h i tr ng b kích đ ng phá lên c i hô h , ha há, c i hăng h c, c i h nh h ch... g n v c nóc nhà. Đám “Vi t ki u yêu n c” b ph n khích quá đ đ n n i ph i trèo lên sân kh u, ôm nhau nh y c ng lên, hát ông ng bài “Nh có Boác Hù...” cho đ cái s ng khoái.

Cu c “nói gi o” m i đây, nhân đ i l Ngàn năm Thăng Long, lúc khánh thành t ng đài Thánh Gióng có đúc tim ng i và ng a, núi Đá Ch ng, Sóc Sơn, đ đ a danh ti ng Sáu Phong bay b ng lên “t t đ nh vinh quang” trong ngh thu t t u hai, khi gi u:

-Thưa quý dz, tui nghĩ chỉ n Thánh Gióng không có huy n tho i đầu. Gióng công lao là th, tài năng là th, quánh gi c xong, không màng ch c v, danh l i, không đòi ai cảm n. Gióng thanh th n dzia tr i đ dzui thú đi n dziên. Gióng có đáng đ ta h c t p không?

Có h n 100 ng i trong s d l vì t c... mình (Sáu Phong h n hào g i tr ng Thánh Gióng là Gióng tr ng không) và t c...c i quá nên b n c c t không ng ng đ c ph i đ a vào tr m xá g n đó cho nhai g ng s ng, u ng m t ong đ ch a tr .

Đám đông ngh sĩ t u hài trong n c đang ng i ngáp gió m t th i gian dài, u ng n c lã m y tháng nay đ tìm đ ng... c u n c nh Boác Hù, à không, c u nguy bao t, v đ c “bí quy t” c a Sáu Phong là bi t k t h p tính th i s đang xây ra hàng ngày vào t u hài m i ăn khách, đang đ nh h p nhau so n g p “chùm” ti u ph m liên hoàn nói v nh ng đ tài “nh y c m” đang làm nóng d lu n nh “Bác Tô Hô trong nhà th”, “Tôi nh R a v i l ph i”, “Hu nh ng c Sĩ b trúng th c đô la” ...thì đ c tin m t nhân tài t u hài khác v a xu t hi n đã n i ti ng vang d i ngay không thua gì Sáu Phong.

H đang đối... đ tài nên v i đ xô m in t nét vào Dutúp xem màn t u hài này đ bi t là sao nào, t u cái gì đ h c t p kinh nghi m và đ ... “chôm ái đĩa” ăn khách.

Té ra ch ng ai xa l mà chính là ông L i C Sâm có m danh t khuya là Xuân tóc đ, một cây đing vàng c a Đài truy n hình Vi t Nam, VTV3 h n 20 năm nay.

Ông C Sâm này có trình đ h c v n h n ông Sáu Phong gi nhà m cho dòng h Nông xu t thân t r ng U Minh. Ông du h c x Liên xô vĩ đ i 12 năm v ti ng Hindi. T t nghi p v n c, không g p th i, nên ph bán hàng xén cho m v ch Đ ng Xuân đ ch th i. M y năm sau, đài truy n hình Vi t Nam c n ng i t ng thu t th thao, môn bóng đá c a Liên xô, ông C Sâm trúng mánh, đ c tuy n ngay.

Đài truy n hình m t th i gian, nh có gi ng đ c đ c bi t ông kiêm luôn ngh MC h ng d n các ch ng trình “Đ vui đ ch c” và “Ai là tri u phú... c a đ ng ta” v.v...Năm 2008, C Sâm nh n đ c gi i “Ng i d n ch ng trình (MC) Gameshow đ c yêu thích nh t” c a đài truy n hình Vi t Nam do t p chí Truy n hình b u ch n.

“S c” đã làm cho Xuân tóc đỏ L i C Sám n i ti ng ngang x ng nh sau:

Trong đêm b m c Liên hoan phim Qu c t Vi t Nam, ch ng trình đã đ c C c Đi n nh, Đài Truyền hình Vi t nam, công ty BDH ki m duy t khá k l ng. Ph trách ch ng trình g m ba ng i: L i văn Sám làm MC. Cô Ngô M Uyên và “m t ng i l y ch ng ng i ngo i qu c đã n c ngoài 20 năm” (l i ông Lê Ng c Minh BTC) làm phiên d ch ti ng Anh.

Đ n ti t m c nam đi n viên H ng Kông Ngô Ng n T lên sân kh u ra m t khán gi thì đ t nhiên mu n phát bi u vài câu. (ph n này không có trong k ch b n). Khi anh nói đ t câu th nh t, hai phiên d ch viên ch a k p m m m, L i văn Sám tuy là MC nh ng c p luôn sân kh u, ng kh u theo ti ng Hindi h c Nga, d ch b a theo bài b n 20 năm nay, dù Tây, M , Ma R c... có nói gì gì cũng c “y nh r a” mà x , không c n nh p nhĩ gì v i l i phát bi u c a đ ng s và kh i có “ke” là khán gi có bi t ngo i ng hay không.

Cái “s c” hài k ch d khóc, d c i này kéo dài h n 5 phút khi n cho khán gi b t ng , ng ngàng mu n đ ng tim.

M c cho Ngô Ng n T nói gà, ông C Sám c phiên d ch ra là v t.

C th MC C Sám xâm mình... t i luôn bác tài cho đ n khi Ngô Ng n T đ t câu th ba. T ng đầu đã thoát n n, ai dè th ng cha Ngô Ng n T ch i khăm cú t trác, l i mu n nói thêm câu chót: Last one. C Sám càng mu n ch ng t trình đ ti ng Anh c a mình cũng “h t s y giò gà” nên ch n h ng Ngô Ng n T : Ô kê! Ô kê! B lít! Du quan câm! Câm!

Ngô Ng n T : I just want to say that I wish the best of luck for the future of the VietNam international film festival and I hope I will have an opportunity to come back again, thank you.

Do không có trong gi y, C Sám quính quáng c u c u đ ng nghi p: Ly i! Ly i! Ng i ng i phía đ i nghe r t rõ l i kêu c u. (Ly có l là tên m t phiên d ch viên nào đó)

Tu Hài

Tác Giả: Nguyễn Thanh Ty

Thứ Năm, 25 Tháng 11 Năm 2010 05:49

Ly: Vâng, thưa quý vị ! Anh đã chúc cho liên hoan phim mới thành công tốt đẹp nhé.

Quả đúng là “Nhưng mà không hề cần làm MC” không sai trọng vào đâu đâu cả. Cũng thế đó thiên hạ gọi ông MC Lữ Văn Sâm thành nghệ sĩ tu hài Lâm Văn Sai. Đúng là cái tên đẹp như ngọc.

Không biết đám “nghệ sĩ hài” đông nhưng nhúc nhích trong những sân khấu kinh nghiệm mà thế này là cả dàn anh Sáu Phong, Cả Sâm đứng lên đứng xuống mà ra mắt khán nguyên “tu hài” mới có kèm tính thời sự, xã hội cả đẹp nhất, thế này lại sẽ ra sao. Chắc hẳn là ngoài, nhiều MC kiêm tu hài, cả ca sĩ lẫn khán giả nghe tin chèn đứng bên tai này đã lo sợ với sự “nghệ sĩ nhân dân tu tú” trong những sân khấu tràn ra, cả tranh dành mà đứng, nhiều người đã “kính nhi vi nhân chi”, chuyển sang làm nghệ thuật quảng cáo thu được “cao độ hoàn tán” cho mọi gánh sân khấu mãi mãi rồi.

Than ôi! Thưa anh liệt “tu hài” nay còn đâu!

Boston 05/11/2010